

dem, hvis de uden Godtgjørelse skulde tilvebringe den Caution, der fordres af dem, hos Tredeemand, men det kan paa den anden Side heller ikke dølgjes, at der i denne Bestemmelse ligger et Princip, som med samme Føie kan fordres gjort gjældende overfor de Oppebørselsmænd, der med Hensyn til Gager ere lige stillede med hine, og da jeg nu er overbevist om, at man ikke vil anerkjende denne Godtgjørelse overfor Statens samtlige Oppebørselsmænd, troer jeg, at det vilde have været rigtigere, at man heller ikke i den her foreslaaede Lov havde gjort en saadan Bestemmelse gjældende overfor de her omhandlede Oppebørselsmænd, saameget mere som man jo paa anden Maade kunde have opnaaet det, som man der ved tilsigtede, at komme disse lavt gagerede Oppebørselsmænd til Hjælp, nemlig ved at gøre mere noget højere Gager for dem. Jeg kunde derfor ogsaa have følt mig fristet til ved denne Behandling at stille Forslag om, at den nævnte Paragraph skulde udgaae af Lovforslaget, og eventuelt i Forbindelse dermed om at tillægge disse Reserverintendanten osv. noget højere Lønning, beregnet i Forhold til denne Godtgjørelse. Da jeg imidlertid ikke kan ønske at berede Lovforslagets Gjenneførelse i denne Samling nogen Vanstielighed, da dernæst den foreslaaede Lov skal revideres om fire Aar i Forbindelse med Loven om Hærens Organisation, og man vel saaledes tør sige, at man ikke slaar de Principer fast, der ere nedlagte i den, har jeg troet under de forhaandenværende Forhold at burde lade Sagen passere. Men det maa jeg dog fremhæve, at jeg i alt Fald maa finde det urigtigt, at man i Folkethinget har villet udvide Bestemmelsen om Godtgjørelsen af de 2 pCt. til ogsaa at omfatte Intendanterne. Det vil erindres, at Regjeringen i det oprindelige Lovforslag kun havde foreslaaet, at Reserverintendanterne og Underofficererne skulde have en saadan Godtgjørelse, og jeg troer, at der saameget mindre har været Føie for Folkethinget til at gaar ud over, hvad Regjeringen i saa Henseende havde begjært, som det er bekjendt, at der rundt omkring i Landet findes en Mængde Oppebørselsmænd, der med Hensyn til Gage ikke ere bedre stillede end de her omhandlede Intendanten, men

som ikke nyde en saadan Godtgjørelse. Desuagtet troer jeg, som nys bemærket, at det er rigtigt nu at lade Lovforslaget passere, som det er kommet til os fra Folkethinget, idet vi kun tage den Reservation, at Rigtigheden af det Princip, der er vedtaget i Lovforslagets § 16, ikke anerkjendes, og at dette Princip endmindre kan paaberaades som Hjemmel for at lade en saadan Godtgjørelse tilfalde Statens øvrige Oppebørselsmænd. Thi, hvorom Alting er, saa vil denne Godtgjørelse af 2 pCt. dog i Virkeligheden ikke sige Andet, end at Staten giver 2 pCt. til private Assurandører for at sikke sig mod det Tab, der eventuelt kan være forbundet med at betroe Oppebørsler til de her omhandlede Mænd; men, hvis dette Princip skulde overføres paa Statens samtlige Oppebørselsmænd, saa behøver man ikke at være nogen stiv Regnemester for at begribe, at det vilde være en meget slet Forretning, som Staten derved gjorde, idet den da var bedre tjent med at være sin egen Assurandør, med andre Ord, med at opgive enhver Bestemmelse om, at Oppebørselsmænd skulle stille Caution.

Krigsministeren: Jeg skal dog ligeoverfor de Ytringer, der ere fremkomne med Hensyn til § 16 i det foresiggende Lovforslag, bemærke, at Bestemmelsen i samme for det Første ikke fremtræder som et Princip, men som en Bestemmelse for de i Paragraphen omhandlede særegne Tilfælde. Men dernæst forekommer det mig, at man ikke maa glemme, at Hæren har en anomal Tilværelse, og at Hærens Forhold ikke kunne overføres paa andre Forhold, navnlig ikke paa den civile Administration. Der er ikke ved Hæren en saa nøie begrændset Embedsvirksomhed, ligesom det ikke for Hærens Vedkommende lader sig forudsæe, hvilke Forandringer der kunne indtræde med Hensyn til det Beløb, som det kan paalægges de paagjældende Embedsmænd at oppebære og atter at udbetale. I saa Henseende indtage Regnskabsembedsmændene ved Hæren en ganske anden Stilling end de lavt gagerede civile Embedsmænd, hvortil man har sigtet. Jeg skal i det Hele taget fremhæve, at der er og bør være en vis Bevægelighed ved Hæren, som ikke er tilstede i de civile Embedsstillinger. Der